

N

NAFRAIG (es Migjorn Gran, Men. 6, e-11)

Una de tantes continuacions del mot llatí NAUFRAGIUM, exemplificades en el DCEC i el DECat. Se suposa que *nafrar* i *nafra* vénen en definitiva del mateix mot llatí, amb la mateixa reducció de NAUF- en *Naf-*, que aquí es veu tan clara. Aquí i en una cita de R. Llull, que li hem afegit en nota sobre *nafrar* del *Supl.* del DECat; en la qual es llegeix *naufrar*, tenim, doncs, una útil confirmació d'aquella etimologia.

NONÓ (Portmany, Eiv.)

Ja consta aquest nom en un doc. de 1294, referent a afrontacions. És el que avui es coneix sobretot com *Cap d'En Nonó*, que clou pel Nord la badia de Sant Antoni de Portmany, a la costa occidental de l'illa, allà on, a uns 4 km del port, tombant de la direcció N cap al NE: acaba en un rost promontori de 400 m alt. En aquelles afrontacions anomenen aquest cim com *Puig d'En Nonó*: l'afrontació de Portmany amb Corona, i entre les terres de l'Arquebisbe i el paborde de Tarragona, s'havia de marcar «dret a un torrent qui va al peu del *Puig d'En Nonó*» (p. p. QUADRADO, *Islas Baleares*, p. 1407, i MACABICH, *Hist. de B.* I, 109). Es devia tractar del nom d'En Nuno, parent de Jaume I, i comte de Rosselló, que havia estat un dels qui combinaren l'expedició per deslliurar l'illa dels sarraïns: allí, es veu que devia començar la part que se li assignà en el primer repartiment de les terres eivissenques; el seu nom tenia variant *Nono*, més estrictament catalana; i, com altres noms d'aquest tipus, era amb formes de la declinació -ON, -ONIS, d'on *Nonó*.